

Słowo wstępne

Drodzy Parafianie!
Bracia i Siostry w Chrystusie!

Pusty kościół to przygnębiający widok. Odwołane nabożeństwa, spotkania, próby chóru i lekcje religii to smutna rzeczywistość ostatnich dwóch tygodni marca i kolejnych - ilu (?) - tygodni przed nami. Niemożność wspólnego spotkania, modlitwy, rozmowy czy śpiewu połączone z przymusową izolacją - są dla wielu z nas trudnym doświadczeniem.

Ale Kościół to coś więcej niż same mury... Kościół to przede wszystkim społeczność wierzących, która choć czasem nie dzieli tej samej przestrzeni, to połączona jest w Duchu Świętym wspólnotą wiary, nadziei i miłości wypływających zawsze tego samego źródła - z Jezusa Chrystusa - Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego. W tych trudnych dla nas chwilach, to właśnie wiara może i powinna być źródłem nadziei, ufności i oparcia, a nasza wzajemna troska o siebie - najlepszym świadectwem wiary czynnej w miłości.

Niniejszy numer naszego Biuletynu Parafialnego jest wyjątkowy, nie tylko z powodu braku kolorowej okładki... Ze względu na tematykę, zgodnie z zaleceniami władz Kościoła chcemy go udostępnić jak największej ilości osób. Zostanie on zamieszczony na naszej stronie parafialnej, rozesłany pocztą elektroniczną, a także w tradycyjny sposób - pocztą "papierową". Bardzo proszę Was o uważną lekturę i zastosowanie się do wszelkich wytycznych.

Wszystkim nam życzę Bożego prowadzenia, mądrości i cierpliwości w tych trudnych chwilach. Niech Bóg nas błogosławi i strzeże!
Wasz w Chrystusie.

Proboszcz Parafii
ks. Michał Walukiewicz

„Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i powściągliwości”. 2 Tm 1,7

W związku z ogólnoswiatową pandemią i odwołaniem wszystkich nabożeństw na nadchodzący okres, w tym także w okresie Wielkiego Tygodnia i Wielkanocy, przed nami, społecznością Kościoła, pojawia się niecodzienne wyzwanie. Jesteśmy zaskoczeni ograniczeniem dostępu do naszych kościołów i kaplic. To budzi dezorientację, zwłaszcza przed zbliżającym się okresem świątecznym, jakże znaczących dla naszej ewangelickiej duchowości.

Przywykliśmy do przyjętych sposobów ich przeżywania. I nagle skonfrontowani zostaliśmy z zupełnie nieznanymi do tej pory zmianami. Oczywiście znamy czasy ograniczonego dostępu do kościołów, by móc publicznie wyznawać, że Jezus Chrystus jest naszym Panem. Dla większości z nas to daleka przeszłość – prześladowań czasów prazboru, kontrreformacji, wojen. Osobiście takich ograniczeń nie doświadczyliśmy. Wydawało się nam, że żadne z wydarzeń nie będą stanowiły zagrożenia dla swobody naszych spotkań.

Odpowiedzialni za siebie i innych

Chcemy to trudne doświadczenie walki z pandemią koronawirusa i związanymi z nim ograniczeniami odczytać jako Boże wezwanie do refleksji nad swoim dotychczasowym życiem. Jest to też szansa na wprowadzenie w nim niezbędnych zmian. Zostając w naszych domach zyskujemy może niepowtarzalną szansę, by zatrzymać się, wyciszyć i wyczulić się na Boże działanie.

Świadomi naszej odpowiedzialności za rodzinę wierzących i przykazania miłości bliźniego (Łk 10,27) odnoszącego się do wszystkich wokół nas, pragniemy wzajemnie sobie pomagać i rzetelnie uczestniczyć w ograniczaniu zagrożenia koronawirusem. Będziemy dążyli do uzdrowienia także naszych, międzyludzkich relacji. Ufamy, że wykażemy się zdyscyplinowaniem, cierpliwością i tęsknotą za

ponownym przeżywaniem społeczności w ramach nabożeństwa w kościele lub kaplicy, gdy tylko będzie to możliwe.

W ramach powszechnego kapłaństwa spoczywa w tych dniach na wszystkich ewangelikach szczególna odpowiedzialność za pielęgnowanie w naszych domach wspólnoty, która oczekuje na Boże wsparcie. Możemy gorliwie się modlić, czytać i rozważać Słowo Boże, śpiewać, a także spowiadać się. Wiemy, że gdy prawdziwie żałujemy, wierzymy w odpuszczenie grzechów i pragniemy odnowy w mocy Ducha Świętego, to miłosierny i łaskawy Bóg nam przebacza i udziela wszelkiej swej pociechy. Wzór takiej spowiedzi dał nam Chrystus w Modlitwie Pańskiej: „*odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom*” (Mt 6,12; Łk 11,4).

Zjednoczeni wokół Słowa Bożego

Gdy w najbliższych dniach stawać będziemy pod krzyżem naszego Zbawiciela, to mimo dzielących nas granic stworzonych przez pandemię, przeżyjemy społeczność i odczujemy działanie jednoczącego nas ze sobą Ducha Bożego. On utwierdzi nas w pewności, że wierny Bóg, stale jest otwarty na nasze wołania, narzekania, jęki, krzyki, prośby, na naszą niedolę i zagubienie. Duch Święty pozwoli doświadczyć nam Bożego wsparcia, wspomagającej obecności i prowadzenia oddanego Pasterza, wzmacniając nasze zaufanie pokładane w Panu. Dzięki Bożemu błogosławieństwu obdarowani zostaniemy jednością w Chrystusie, za którą tęsknimy i ku której podążamy.

Dar jedności Kościoła, zgodnie z refleksją reformacyjną, która jest zakorzeniona w zwiastowaniu apostoła Pawła (Ef 4,4-6; 1 Kor 12,12nn, por. Dz 2,42), opisujemy jako jedność wokół Słowa Bożego, które trafia do nas w kazaniu i sakramentach. Jest ono kluczem do naszego doświadczenia wiary. Duch Święty daje nam je pod różnymi postaciami. Słowo Boże przemawia do nas podczas lektury Pisma Świętego, słyszymy je w kazaniach, jest Bożą obietnicą wynikającą z Chrztu Świętego, która włącza i podtrzymuje nas codziennie we

wspólnocie wiary. Słowo Boże jest dane nam jako wspólnocie, gdy spotykamy się osobiście by posilać się u Stołu Pańskiego. Ono pociesza nas odpuszczeniem grzechów podczas spowiedzi, wzywa nas do modlitwy i wyznania wiary, wyśpiewujemy je w pieśniach, a także zwiastujemy je naszym życiem zawsze wtedy, gdy postępujemy zgodnie z przykazaniem miłości bliźniego. Słowo Boże przeprowadza nas przez doświadczenie ciemnej doliny cierpienia i pokuszenia, gdy dopadają nas wątpliwości wiary.

Przygotowani na nadzwyczajne sytuacje

Czas pandemii to okazja byśmy zatrzymali się i docenili różne sposoby działania Słowa Bożego w naszym życiu. Tak jak dotychczas, w Wielkim Tygodniu będziemy przeżywali telewizyjne, radiowe i internetowe transmisje naszych nabożeństw oraz własne nabożeństwa domowe. We wszystkich Słowo Boże będzie zwiastowane w kazaniu i absencji. Czas pandemii nie pozwala nam spotkać się osobiście – jako całej wspólnoty, by świętować u Stołu Pańskiego. To czas postu, ale rozumianego nie jako narzucone, niechciane wyrzeczenie, ale czas zatrzymania, rachunku sumienia i odnowy tego co odnowienia potrzebuje (por. Iz 58,6nn). Wykorzystajmy ten czas, by lepiej zrozumieć, za czym tęsknimy.

Czas wspólnoty w domach to także czas przypominania sobie, że wszyscy ochrzczeni, wszyscy wierzący, jesteśmy kapłanami i kapłankami (1 P 2,9; Obj 1,6), a nasze powszechne kapłaństwo ma się realizować w trosce o bliźnich, w modlitwie, we wspólnym przeżywaniu Słowa Bożego, we wzajemnym usługiwaniu. Częścią tej służby może być także w nadzwyczajnych sytuacjach udzielanie Komunii Świętej tym, których życie jest zagrożone, a pragną u kresu życia przyjąć ten posiłek. To jedno z praw kapłanów, o których mówiła Reformacja, podkreślając jednocześnie, że korzystać mamy z niego w sytuacjach nadzwyczajnych. Trwają prace, by przygotować nas na takie nadzwyczajne sytuacje.

Ufamy i chcemy się modlić w okresie Wielkiego Tygodnia i Wielkanocy, by Bóg oszczędził nam takich nadzwyczajnych sytuacji,

by czas pandemii się zakończył. Chcemy modlić się także oto, byśmy mogli powrócić do naszych kościołów i kaplic, a tam, tak jak przywykliśmy, osobiście, wspólnie z naszymi siostrami i braćmi, byśmy mogli przeżywać radosne spotkanie z Chrystusem w Jego Słowie, w kazaniu, modlitwie, pieśni, absolicji, a także w Jego Ciele i Krwi. *„Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, który pociesza nas we wszelkim utrapieniu naszym, abyśmy tych, którzy są w jakimkolwiek utrapieniu, pocieszać mogli taką pociechą, jaką nas samych Bóg pociesza”* (2 Kor 1,3-4).

biskup Kościoła ks. Jerzy Samiec
prezes Synodu Kościoła ks. Adam Malina

Refleksja biblijna

Nie bój się...

Doskonale znany biblijny obraz: pośrodku nocy Jezus kroczy po wzburzonych falach jeziora Genenezaret. Jego uczniowie bojąc się, wręcz krzyczą ze strachu. Ich Mistrz pociesza ich i uspakaja słowami: *Ufajcie, to Ja jestem, nie bójcie się!* (Mt 14,27). To niezwykle - ale właśnie to jedno krótkie zdanie - *nie bójcie się* - towarzyszyło całemu życiu Jezusa nadając mu szczególnego wymiaru. Począwszy od historii zwiastowania na betlejemskich polach - *Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką* (Łk 2,10), poprzez przypowieści - *Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą; (...) Nie bójcie się; jesteście więcej warci niż wiele wróbli* (Mt 10,28.31), aż do cudu wielkanocnego poranka - *Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie braciom moim, aby poszli do Galilei* (Mt 28,10) - wszędzie tam słowa te zwiastowały inny od dotychczasowego obraz Boga – bliskiego, opiekuńczego, troskliwego. Boga który chce zbliżyć się do ludzi, otaczając ich swoją opieką oczekując ich miłości a nie strachu.

"Nie bój się..." - ileż to razy słyszeliśmy te słowa? Ile razy sami byliśmy ich autorami? Nie sposób chyba zliczyć wszystkich tych codziennych sytuacji, kiedy staraliśmy się dodawać sobie nawzajem otuchy, pocieszać i wspierać. Czy zawsze skutecznie? Dobrze wiemy, że samo poklepanie po plecach i zdawkowe stwierdzenie typu: "Nie przejmuj się, jakoś to będzie" to często za mało aby móc poradzić sobie ze swoim problemem. Myślę, że rozumiemy to doskonale, że to nie same słowa, choćby najpiękniejsze niosą pociechę ale bliskość i obecność osoby, która je wypowiada i na którą możemy liczyć są najlepszą pomocą w strachu i niepewności.

Dziś, piszę do Was te słowa mając świadomość jak trudna wydaje się ich realizacja. Niełatwe dla wielu z nas czasy epidemii i przymusowej kwarantanny sprawiają, że wyzwolenie od obaw i pełne nadziei życie to nieraz zadanie ponad nasze siły. Codzienne troski podsycane kolejnymi wiadomościami, kłopoty z pracą albo dziećmi, piętrzący się w wielu domach strach przed kryzysem, bezrobociem, ubóstwem, chorobą, samotnością, cierpieniem lub śmiercią sprawiają, że brak nam sił, codziennej radości życia i optymizmu. Nikt z nas nie lubi dobrowolnie skazywać się na niewygodę i kłopoty, chcielibyśmy to wszystko zmienić, ale nie wiemy w jaki sposób...

Przytoczona na początku historia z Ewangelii przypomina o dwóch istotnych kwestiach. Uczniowie znajdujący się w łodzi, choć pełni obaw i strachu - są jednak bezpieczni. (Nie bez powodu to właśnie łódź jest jednym z symboli Kościoła chrześcijańskiego, symbolem wspólnych ekumenicznych dążeń). Łódź - to symbol wiary i zaufania, to symbol Kościoła, który potrafi pokonać burze, niebezpieczeństwa i zawirowania historii gdy polega na Chrystusie.

Ale ta sama historia uświadamia coś jeszcze oprócz faktu, że Bóg otacza człowieka swoją opieką i pomocą. Doświadczenie Piotra pokazuje, że człowiek krocący w ślad za swoim Zbawicielem musi być gotowy także na „burzę”. Musi liczyć się z tym, że spotkać go mogą najprzeróżniejsze doświadczenia, nawet cierpienie, strach i niepewność.

Piotr odnalazł w Jezusie siłę do tego by kroczyć naprzód wbrew potędze przyrody. Tak długo jak patrzył się na Jezusa potrafił i on w cudowny sposób, łamiąc prawa natury - iść po wodzie. Ale szalejąca burza przeraziła go – zaczął wątpić i tonąć... *O mało wierny, czemu zwątpiłeś?*- pyta Jezus.

To pytanie można zadać każdemu i każdej z nas. Zwątpienie, rozczarowanie, rezygnacja nie omijają dzisiaj nikogo. Dlaczego? Choć tego może nie rozumiemy to właśnie często cierpienie, uczucie strachu, doświadczenie jest „Bożą szkołą” wiary. Wiara zaczyna drogę do ludzkiego serca od prostego pragnienia Boga, zaczyna się także tam, gdy wątpimy, gdy szukamy, gdy szczerze prosimy o pomoc. Tonący Piotr wołał: *Panie, ratuj mnie* – i pomoc ta została mu udzielona.

Zadajmy sobie to pytanie - jak często zdarza się nam z pełną świadomością i pokorą powiedzieć do Boga – "Panie, nie dam rady sam, proszę pomóż mi...?!" Nie raz przecież przekonaliśmy się o tym, że nasze własne siły i nawet najlepsze chęci i zamiary to czasem za mało. Nie potrafimy sobie sami poradzić z otaczającą nas rzeczywistością. Toniemy w morzu trosk i ulegamy nawałnicy zmartwień. Podejmowane przez nas decyzje zamiast pomóc – szkodzą. Zamiast przybliżyć - oddalamy się coraz bardziej od wyznaczonego celu. Biblia przypomina, że to w spojrzeniu na Jezusa, w kontakcie z Nim leży nasza siła. Pan Bóg nigdy nie obiecuje uwolnienia nas jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki od wszelkich życiowych ciężarów, ale zawsze daje nam siłę do ich przezwyciężenia. Świadomość tego, że nigdy nie jestem sam, że mam po swojej stronie mojego Stwórcę, Zbawiciela i Pocieszyciela jest najlepszym (i trwałym) źródłem nadziei.

Wystarczy spojrzeć wokół siebie aby uświadomić sobie Bożą dobroć, opiekę i prowadzenie. Każdego dnia budzimy się na nowo, mamy nasze rodziny, bliskich, możemy przekonać się o tym, że Boża miłość nigdy nas nie opuszcza. Mamy Boże Słowo, które nie przemija, nie zmienia się jak nietrwała moda, nie przestaje być aktualne. Mamy możliwość pojednania się z Bogiem i bliźnimi w naszej spowiedzi - tej indywidualnej i tej zbiorowej. Mamy, wreszcie teraz - czas pasyjny

z jego kulminacyjnymi wydarzeniami Wielkiego Tygodnia, który zwiastując mękę i śmierć Zbawiciela mówi jednocześnie o Jego miłości do nas, która nie chce naszej śmierci, ale posyła Bożego Syna na krzyż Golgoty. Nawet tam - w największym bólu i strachu Bóg pamięta o człowieku, jest z nim wszędzie tam, gdzie on Go potrzebuje.

Nam wszystkim potrzeba prawdziwej wiary, niezmałconego zaufania i trwałej nadziei w Bogu. Jeśli wydaje się nam, że tego nam brak – nie wstydźmy się prosić szczerze Boga o pomoc, a na pewno nam odpowie. *Panie Jezu Chryste. Ty znasz naszą ludzką biedę. Ty trwasz przy mnie i wtedy, gdy wszyscy mnie opuszczają. Daj wiarę, która strzec będzie przed zwątpieniem. Daj mi miłość, która uśmierzy rozgoryczenie. I daj mi nadzieję, która wyzwala ze strachu i trwogi.*

Amen

Z życia Kościoła

Nadzwyczajne zasady życia parafialnego w czasach pandemii

Przeżywany obecnie czas zagrożenia epidemicznego wymaga odpowiedzialnego podejścia, które musi uwzględniać troskę o zdrowie i życie członków Kościoła oraz duszpasterskie wsparcie osób najbardziej potrzebujących. Dla realizacji tych celów ustala się następujące zasady duszpasterskie i prosi się o ich przyjęcie oraz stosowanie.

Nabożeństwa

Publiczne nabożeństwa w kościołach i kaplicach ewangelickich na czas epidemii koronawirusa SARS-CoV-2 są zawieszone. Dotyczy to także wszystkich spotkań parafialnych. Dlatego prosimy o udział w nabożeństwach za pośrednictwem mediów.

Szczegóły dotyczące transmisji nabożeństw niedzielnych, świątecznych oraz tygodniowych znajdziemy na stronie Kościoła luteranie.pl oraz na stronach parafialnych i profilach FB. W przypadku osób starszych czy niekorzystających z Internetu prosimy członków ich rodzin lub inne osoby o pomoc i przekazanie im informacji o nabożeństwach w mediach.

Oprócz transmisji bezpośrednich i nagrań trwale dostępnych na różnych kanałach w serwisie YouTube ewangelickie nabożeństwa nadawane są również w mediach publicznych.

Obecnie potwierdzone są nabożeństwa w Niedzielę Palmową i Wielkanoc w TVP 3 o godz. 13.00 oraz w Wielki Piątek w TVP 2 o godz. 17.00 i w PR Program 2 o godz. 18.00. Przewidziane są również inne transmisje, których pora jest w trakcie ustalania, dlatego prosimy o bieżące sprawdzanie informacji na stronie luteranie.pl.

Nabożeństwa czasu epidemii koronawirusa sprawujemy jako nabożeństwa Słowa Bożego lub jako nabożeństwa Słowa Bożego ze spowiedzią. Nie odprawiamy obecnie nabożeństw z sakramentem Wieczery Pańskiej, kierując się zasadą, że pełną społeczność z Chrystusem będziemy mieli w realnej obecności przy Stole Pańskim w naszych kościołach i kaplicach.

Nie wyróżniamy też tych, którzy biorą udział w nabożeństwach nadawanych przez media. Oni też nie przystępują do Stołu Pańskiego. Niech ten szczególny czas będzie również okresem budzenia tęsknoty za realną społecznością z Chrystusem przy Jego stole.

Nabożeństwa domowe i pielęgnowanie wiary w domach

Oprócz spotkania ze Słowem Bożym poprzez media zachęcamy do organizowania nabożeństw domowych. Ich porządek znajduje się w *Śpiewniku ewangelickim* (nr 966, s. 1493-1496 wyd.3), a pomoc w praktycznym przeprowadzeniu takiego nabożeństwa znajdziemy na stronie luteranie.pl.

Zachęcamy również do korzystania z obszernego zbioru materiałów dotyczącego życia chrześcijańskiego, umieszczonego w śpiewniku oraz z różnych wydań postylli, modlitewników, zbiorów rozważań biblijnych, książki „*Z Biblią na co dzień*” (w wersji drukowanej lub aplikacji).

Na internetowych stronach parafialnych i profilach na FB oraz kanałach serwisu YouTube znajdziemy także codzienne rozważania, nagrania szkółek niedzielnych dla dzieci, czy materiały do nauczania religii i nauki confirmacyjnej.

Sakrament Komunii Świętej u chorych

Ze względu na niebezpieczeństwo związane z możliwością wzajemnego zarażenia się koronawirusem, zalecamy obecnie ograniczenie Komunii domowych do niezbędnego minimum. Będziemy jej udzielać osobom chorym, znajdującym się w zagrożeniu życia.

Pogrzeby

W czasie trwania pandemii pogrzeby odbywają się bezpośrednio na cmentarzu, nad grobem z udziałem maksymalnie 5 osób, oprócz prowadzącego duchownego i obsługi z firmy pogrzebowej.

Nie przewidujemy możliwości przełożenia uroczystości pogrzebowych na czas po pandemii, gdy więcej osób mogłoby w nich wziąć udział. Taka zasada wynika z duszpasterskiej troski, by nie dochodziło do niebezpiecznych form przeżywania żałoby w postaci ciągłej lub ukrytej. Po ustaniu pandemii parafie powinny zorganizować jedno nabożeństwo żałobne, które będzie obejmowało tych wszystkich, którzy odeszli w jej trakcie. Będzie to okazja do wspólnego wspomnienia osób zmarłych i do umocnienia się w wierze w nadziei zmartwychwstania do życia wiecznego.

Chrzest Święty

Decyzję w sprawie terminu sprawowania Chrztu Świętego należy każdorazowo uzgodnić z proboszczem parafii. Za każdym razem należy zachować zasadę, iż w kościele nie znajduje się więcej niż 5 osób

(rodzice, chrzestni i osoba chrzczona). Z tego względu, ustalone terminy Chrztu Świętego można przesunąć na czas późniejszy.

Ślub kościelny

Uroczystość ślubu kościelnego jest możliwa, aczkolwiek obowiązują również ograniczenia co do liczby osób biorących w nich udział (do 5 osób). W związku z tym zalecamy ich przeniesienie na czas późniejszy.

Konfirmacja

Kwiecień w praktyce duszpasterskiej w parafiach był czasem intensyfikacji pracy z konfirmantami. Jednak ze względu na przerwanie normalnego cyklu nauczania, zalecamy przesunięcie zwyczajowego terminu konfirmacji. Konfirmacja, potwierdzenie dojrzałości chrześcijańskiej, to święto rodzinne i parafialne. Decyzje w tej sprawie winny zapaść w poszczególnych diecezjach, a nowe terminy konfirmacji powinni ustalić proboszczowie parafii w konsultacji z rodzicami konfirmantów.

Wzajemna troska

Wiara jest czynna w miłości. Pamiętajmy w tych ciężkich czasach o sobie nawzajem, w czynie i w modlitwie, szczególnie o tych, którzy są starsi czy schorowani. Czasem wystarczy telefon, dobre słowa, kontakt przez komunikator internetowy. W innej sytuacji może być potrzebna konkretna pomoc, zrobienie zakupów, wizyta w aptece. Tak praktycznemu sprawdzeniu podlega nasze chrześcijaństwo i wzajemna odpowiedzialność za członków ciała Jezusa Chrystusa, Kościoła.

Pamiętajcie, wasi duszpasterze pozostają do dyspozycji w różnych formach (telefony, inne media), służą rozmowami duszpasterskimi, mogą zorganizować pomoc, będą o was pamiętać w modlitwie. Kontaktujmy się wzajemnie, pamiętajmy o sobie nawzajem.

Dziękujemy za zrozumienie sytuacji, życzliwość i dostosowanie się do koniecznych ograniczeń i zasad organizacyjnych w służbie liturgicznej i duszpasterskiej. Jesteśmy wdzięczni za odzew, będący wyrazem wdzięczności oraz wasze wsparcie w tym trudnym dla wszystkich czasie.

Wszystkim, którzy przyczyniają się dziś na wielu płaszczyznach do aktywnej służby Kościoła, serdecznie dziękujemy.

Życzymy wszystkim Bożej opieki, zdrowia, sił, cierpliwości i doświadczenia prawdziwego pokoju w tym trudnym czasie.

biskup Kościoła Jerzy Samiec
prezes Synodu Kościoła ks. Adam Malina

Nabożeństwa

Nie jesteśmy dziś w stanie przewidzieć rozwoju wydarzeń, dlatego też wyjątkowo nie zamieszczamy w naszym Biuletynie planu nabożeństw i spotkań parafialnych na nadchodzące miesiące.

Polecamy wszystkie dostępne w Internecie, radio i telewizji formy przekazu naszych ewangelickich nabożeństw. (Szczegółowy spis wszystkich dostępnych w Internecie transmisji znajduje się na stronie www.luteranie.pl)

W okresie Wielkiego Tygodnia - Telewizja Polska oraz Polskie Radio transmitować będą następujące nabożeństwa:

05.04. Niedziela Palmowa - TVP 3 godz. 13.00

10.04. Wielki Piątek - TVP 2 - godz. 17.00 oraz PR 2 - godz. 18.00

12.04. Wielkanoc - TVP 3 godz. 13.00

Na naszej stronie parafialnej oraz parafialnym profilu FB w okresie Wielkiego Tygodnia będą zamieszczane transmisje ewangelickich nabożeństw z parafii z terenu naszej Diecezji:

Niedziela Palmowa: PEA Poznań
Wielki Czwartek- PEA Piła
Wielki Piątek - PEA Sopot
Wielkanoc - PEA Koszalin/Słupsk
Poniedziałek Wielkanocny - PEA Leszno

Serdecznie zachęcamy wszystkich posiadających techniczne możliwości do budowania naszej diecezjalnej wspólnoty w tym trudnym czasie i uczestniczenia w tych nabożeństwach!

Kolejne terminy / miejsca nabożeństw będą systematycznie ogłaszane na naszej stronie parafialnej i parafialnym profilu FB.

Inne spojrzenie

10 przykazań na trudny czas

Drogie Siostry i drodzy Bracia w Chrystusie, Często o tym zapominamy, ale Bóg nigdy nie wystawia nas na próbę.

Życie często wystawia nas na próbę, a nasza wiara i zaufanie do Niego, budowane w spokojnych czasach, niechaj będą zawsze kompasem, który pokazuje właściwy kierunek, gdy nie wiadomo, dokąd iść.

Dekalog przekazany Mojżeszowi w trudnym czasie drogi do Ziemi Obiecanej, porządkował skołatane serca i myśli wątpiacych wędrowców. Sytuacja, w której znalazł się świat, sprawia, że ludzi ogarnął niepokój i lęk. Wielu z nas zawodowo pomaga i chciałoby robić to skutecznie. Poniższy tekst, współczesny, odnoszący się do wydarzeń na górze Synaj, przekazują sobie wojskowe duszpasterstwa Europy z troską i wyrazami jedności i solidarności chrześcijańskiej w trudnym czasie przymusowej izolacji społecznej.

Z chrześcijańskim pozdrowieniem,
Ewangelicki Biskup Wojskowy - Ks. płk Mirosław Wola

1. Kochasz bliźniego swego, więc nie zbliżaj się do niego!

Ćwicz się w „serdecznym dystansie”. Troska o własne zdrowie, ale i zdrowie bliźnich jest zawsze bardzo ważna. Nie wystawiaj siebie ani innych na pokuszenie, bo próba ta może właśnie teraz okazać śmiertelnie niebezpieczna.

2. Nie spekuluj, nie chomikuj!

Zapas żywności i środków myjących oraz dezynfekujących w przeciętnych ilościach dla gospodarstwa domowego to oznaka zdrowego rozsądku i gospodarności. Środki do dezynfekcji i środki higieniczne potrzebne są w szpitalach, tam jest ich miejsce, nie w twoim pawlaczu czy drugiej ubikacji na piętrze, przy sypialni.

3. Epidemia pokaże kim jesteś!

Nie urządź konkursów na najstraszniejszy werset biblijny i nie sięj paniki w otoczeniu. Staraj się zachować zdrowy rozsądek (jeśli posiadasz) oraz szukaj w sobie poczucia solidarności z bliźnimi. W obliczu choroby płyniemy jedną łodzią, wirus nie zna granic ani narodowości, rasy czy wyznania.

4. Możesz spokojnie zrezygnować!

Kilka rzeczy czy dotychczasowych aktywności można skreślić, naprawdę, nic się nie stanie. Ten czas jest również czasem postu. Odzyskasz wolność i czas na skupienie się, sprawdzisz, czy to, czym zajmowałeś się do tej pory, jest na pewno sensowne i konieczne. To ciekawe doświadczenie bardzo pasuje do czasu pasyjnego.

5. Nie podsycaj lęku!

Strach nigdy nie jest dobrym doradcą, również w normalnych warunkach. Zdrowy rozsądek (jeśli posiadasz) i poczucie humoru wręcz przeciwnie. Słuchaj fachowych, rzeczowych doniesień, ignoruj plotki i doniesienia szeptane. Odkurz podręcznik do biologii, zamiast szukać

kolejnego filmu katastroficznego. Zachowaj dystans do wiadomości i pseudo naukowych portali. Śmieć się dużo i często, uśmiechaj do bliskich.

6. Ucz się od starszych!

W czasach, kiedy nie znano jeszcze antybiotyków ani szczepionek, zarazy pustoszyły całe kraje, a przeżycie pierwszych trzech lat dzieciństwa było tak pewne, jak trafienie szóstki w totolotku, ludzie zdani byli na wzajemną pomoc i ufali Bogu. Wypróbuj, to działa, korzystaj ze zdobyczy poprzednich pokoleń - docień zalety mydła i nie wahaj się go użyć!

7. Wspieraj i nieś ulgę!

Tym, którzy jej potrzebują: chorym, cierpiącym, lub tym, którzy kogoś stracili. Bądź dla bliźniego tym człowiekiem, którego sam chciałbyś spotkać w trudnej chwili.

8. Bądź wytchnieniem!

Dla potrzebujących, samotnych, cierpiących lub tych, którzy są w trudnej sytuacji zawodowej. Czuwaj, niech mają świadomość, że twój telefon będzie tym, który zostanie odebrany niezależnie od pory dnia lub nocy, ale nie narzucaj się.

9. Kreatywność, aktywność i wolność to dary!

Otrzymaliśmy je od Boga, również na czas epidemii. Nie wahaj się stosować nowych rozwiązań, nie trzymaj się utartych schematów.

10. Nie bój się ciszy!

Nie zakłócaj ciszy bliźniemu. Spokój, który zyskujemy niespodziewanie przez konieczność pozostania w domu, wykorzystajmy jak prezent. Poczytaj, posłuchaj muzyki, uporządkuj piwnicę czy zapomnianą szufladę. Odkurz stare fotografie, wyczyść

komputer ze zbędnych plików, przewietrz mieszkanie i głowę. Powstrzymaj się od natarczywości w sieci, nie wysyłaj codziennie maili i powiadomień. Rzadko mamy tyle czasu dla siebie, pozwól, niech każdy wykorzysta go na swój sposób, robiąc to, co przynosi ulgę i odpoczynek i uzdrowienie.

<https://edw.wp.mil.pl/pl/articles/6-aktualnosci/2020-03-267-10-przykazan-na-trudny-czas/>

Kącik dla dzieci

Od jakiegoś czasu kontaktujemy się właśnie w ten sposób – pisemnie. I bardzo Wam i Waszym rodzicom dziękuję za to, że pomimo wielu szkolnych obowiązków, lekcje religii mogą się systematycznie odbywać.

Wiele przerażających informacji dociera do nas i budzi w nas niepokój i strach. Dlatego chcę się z wami podzielić opowiadaniem z naszego podręcznika:

Ślady na piasku

We śnie szedłem brzegiem morza z Panem, oglądając na ekranie nieba całą przeszłość mego życia. Po każdym z minionych dni zostawały na piasku dwa ślady - mój i Pana. Czasem jednak widziałem tylko jeden ślad na piasku odcisnięty w najcięższych dniach mego życia.

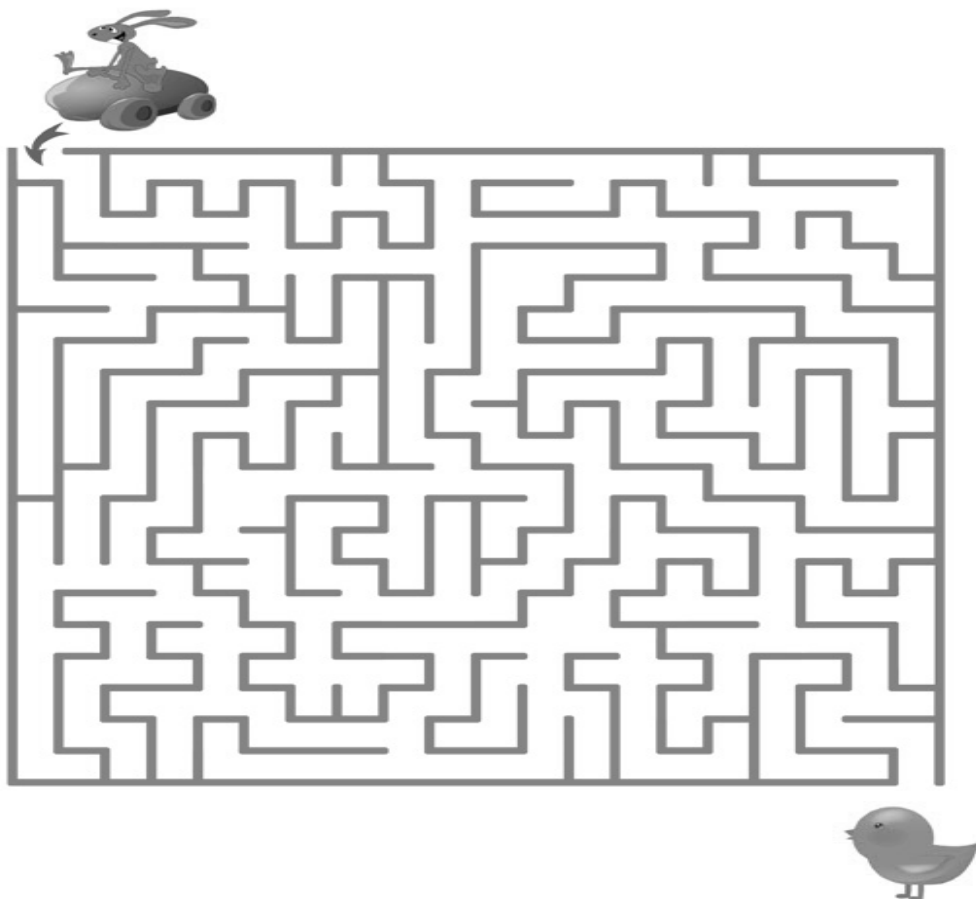
I powiedziałem: „Panie postanowiłem iść zawsze z Tobą, a Ty przyrzekłeś być zawsze ze mną. Czemu zatem zostawiłeś mnie samego wtedy, gdy mi było tak bardzo ciężko?”

Pan odpowiedział: “Wiesz synu, że Cię kocham i nigdy Cię nie opuściłem. W te dni, gdy widziałeś jeden tylko ślad, to ja niosłem ciebie na moich ramionach.”

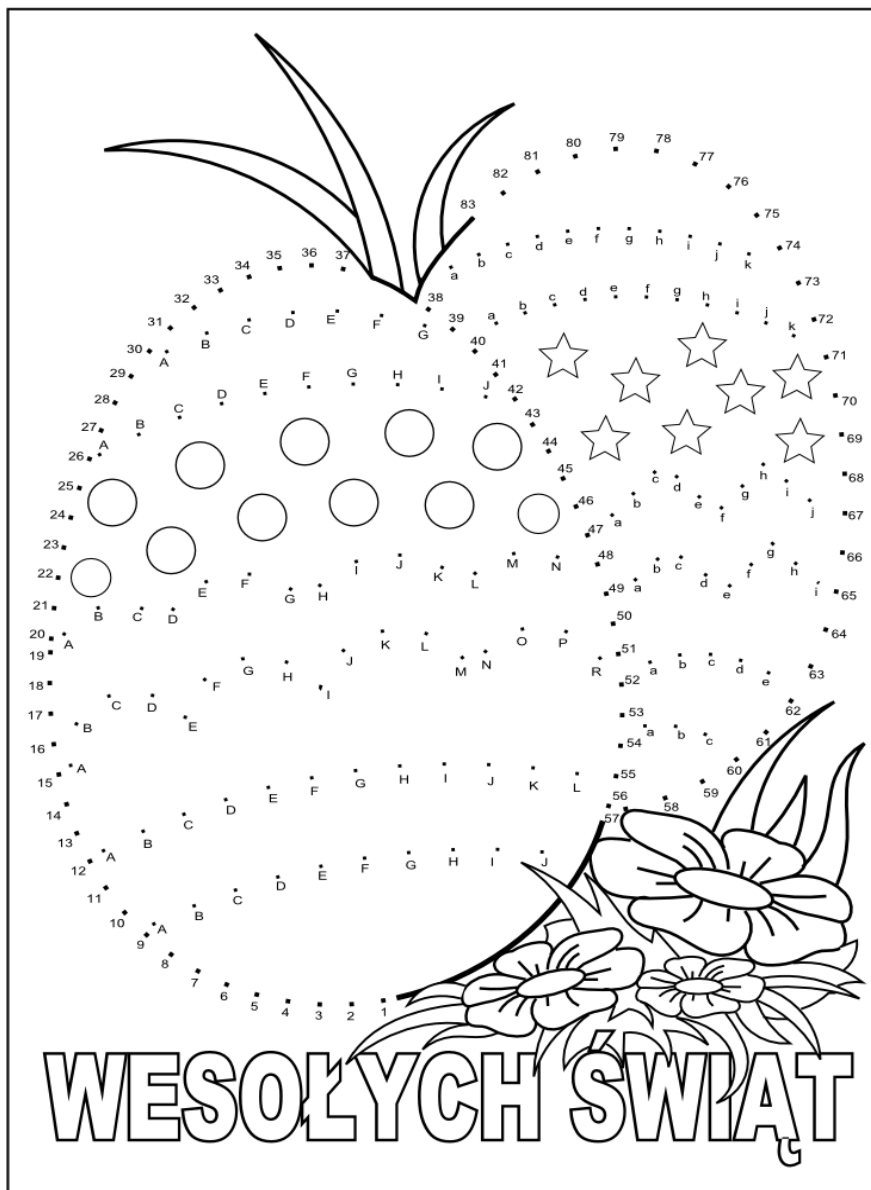
Nie musimy się bać, bo Pan Bóg obiecał, że zawsze będzie z nami i wesprze nas w każdej trudnej sytuacji.

Zdaję sobie sprawę, że bardzo dużo czasu spędzacie przed komputerem, nie tylko grając, ale wypełniając dużo szkolnych obowiązków. Dlatego mam dla Was trochę zabaw i rozrywki:

1. Znajdź drogę do pisklaka.

2. Połącz literki, cyferki i pokoloruj obrazek.

3. Znajdź w poniższej rozsypanie następujące wyrazy:

PIOTR, WIELKANOC, PUSTY GRÓB, KRZYŻ,
 JEROZOLIMA, KOGUT, ZAJĄC, PISANKI,
 ZMARTWYCHWSTANIE, ANIOŁ, PORANEK,
 KOBIETY, MARIA, JAKO, WIOSNA, ŻOŁNIERZE,
 ŻYWY, CZWARTEK, OSTATNIA, WIECZERZA, MAŚĆ,
 PISKLAK, RADOŚĆ, GŁAZ, OGRÓD, SMUTEK,
 GOLGOTA, PIĄTEK, ŁZY, FLAKON

G	O	L	G	O	T	A	M	O	P	I	Z	K	U	S	B
Ł	Y	D	K	B	H	M	K	E	I	J	A	J	K	O	U
A	P	I	O	T	R	S	B	S	Ą	E	J	E	Y	G	I
Z	O	A	G	Y	A	P	W	M	T	Z	Ą	R	V	R	N
W	R	Ż	U	C	D	P	I	U	E	U	C	O	M	Ó	D
X	A	O	T	Ż	O	I	E	T	K	S	Z	Z	B	D	I
P	N	Ł	Z	Y	Ś	S	L	E	Q	W	I	O	S	N	A
I	E	N	W	W	Ć	F	K	K	E	R	T	L	Y	U	O
S	K	I	A	Y	S	L	A	D	K	O	B	I	E	T	Y
A	X	E	C	V	B	A	N	I	O	Ł	N	M	M	K	P
N	O	R	W	E	G	K	O	V	Y	J	K	A	Z	A	R
K	R	Z	Y	Ż	Q	O	C	M	A	Ś	Ć	Y	H	M	B
I	H	E	A	R	T	N	O	S	T	A	T	N	I	A	A
W	E	V	W	I	E	C	Z	E	R	Z	A	H	T	R	O
Z	M	A	R	T	W	Y	C	H	W	S	T	A	N	I	E
Z	C	P	U	S	T	Y	D	G	R	Ó	B	V	X	A	Q

Od 13.03 wszystkie nasze parafialne nabożeństwa i pozostałe formy pracy i aktywności parafialnej zostały bezterminowo odwołane.

Kancelaria parafialna w zakresie administracji cmentarza działa w wyznaczonych godzinach.

Proboszcz Parafii dostępny jest telefonicznie: **(56) 622 31 54** lub
605 962 850

oraz drogą e-mailową:

torun@luteranie.pl lub
mwalukiewicz@luteranie.pl

Parafia Ewangelicko - Augsburska w Toruniu
ul. Strumykowa 10, 87 - 100 Toruń
tel. (56) 622 31 54
www.torun.luteranie.pl

KANCELARIA PARAFIALNA
ADMINISTRACJA CMENARZA

poniedziałek, wtorek, czwartek - 10.00 - 13.00
piątek 14.00 - 17.00

LUTERANIN TORUŃSKI

DWUMIESIĘCZNIK PARAFII EWANGELICKO - AUGSBURSKIEJ W TORUNIU

Zdjęcia pochodzą z archiwów własnych, materiałów udostępnionych przez autorów lub ze strony internetowej www.freeimages.com, lub innych domen publicznych.

Skład i druk - PEA Toruń

Druk okładki - DISCAN - Strumykowa 10, 87-100 Toruń